

rep.nr.

20 12/13 81

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 18 MEI 2012

1e KAMER

KORT GEDING
tegensprekelijk
definitief

in de zaak:

NV DEMIMPEX MOTORS, met maatschappelijke zetel te 1130 BRUSSEL, Arthur Maesstraat 100, K.B.O. nr. 0837.879.763, appellante, vertegenwoordigd door mr. VIERIN Thierry, advocaat te 1050 BRUXELLES, Place du Champ de Mars 2,

tegen:

W **F**
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. STROOBANTS P. loco mr. BUELENS Vicky, advocaat te 2020 ANTWERPEN, Tentoonstellingslaan 16.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beschikking, uitgesproken in kortgeding en op tegenspraak op 21-02-2012 door de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel, (kortgeding nr. 12/36/C),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 14 maart 2012,
- de conclusies voor de partij W neergelegd ter griffie op 13 april 2012,
2012, 16 april 2012, 30 april 2012 en 27 april 2012,

- de conclusie voor de partij DEMIMPEX MOTORS NV, neergelegd ter griffie op 20 april 2012,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 4 mei 2012, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 11 mei 2012. De uitspraak werd ten slotte verdaagd op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer W_i was sinds 13-1-2003 tewerkgesteld bij de NV Demimpex als "senior sales manager".

Bij de gedeeltelijke splitsing van Demimpex NV werd de NV Demimpex Motors opgericht die een gedeelte van de activiteit van de NV Demimpex overnam evenals de daaraan verbonden werknemers, waaronder de heer W_i. De naam van NV Demimpex veranderde in Demimpex Equipment NV

De NV Demimpex Motors is gespecialiseerd in de export van wagens, voornamelijk naar Afrika en Zuid-Amerika en maakt deel uit van de Tractafic Motors Corporation Groep.

Bij de overgang naar de NV Demimpex werd op 28-7-2011 tussen partijen een nieuwe arbeidsovereenkomst ondertekend die op 1-8-2011 inging.

Op dezelfde datum ondertekenden partijen een addendum aan de arbeidsovereenkomst waarin een concurrentiebeding werd overeengekomen, in volgende bewoordingen gesteld:

"Bij het einde van de arbeidsovereenkomst zal de heer W_i gedurende de 12 maanden die volgen op het einde van zijn vertrek voor eigen rekening of voor rekening van een derde, direct of indirect, zich onthouden van de volgende activiteiten: verkoop van wagens voor export naar gebieden en klanten toevertrouwd door Demimpex Motors aan de heer P_i W_i"

Dit concurrentieverbod strekt zich uit tot het nationale territorium.

In het geval van schending van het niet concurrentiebeding zal de heer P_i W_i verplicht zijn een vergoeding gelijk aan het loon van 3 maanden te betalen, tenzij een hogere vergoeding wordt gevraagd in rechte..

De overige bedingen van de overeenkomst van 1-8-2011 blijven ongewijzigd."

De arbeidsovereenkomst met Demimpex NV bevatte een gelijkaardig concurrentiebeding.

De heer W oefende bij Demimpex Motors de functie uit van "Area Sales Manager".

In november 2011 gaf de heer W te kennen dat hij niet meer voor de vennootschap wilde werken, hij wilde echter evenmin ontslag geven.

Op 24-11-2011 besloten partijen in onderling akkoord een einde te stellen aan de arbeidsovereenkomst per 31-12-2011 waarbij de vennootschap akkoord ging hem een vertrekpremie uit te betalen gelijk aan 3 maanden loon. Daartoe ondertekenden zij een overeenkomst.

Op 1-1-2012 is de heer W in dienst getreden bij de NV Quadriga Car Retail, volgens de arbeidsovereenkomst die hij voorlegt in de functie van aankoper.

Nadat de vennootschap een bericht in handen had gekregen waaruit bleek dat de heer W één van haar klanten in Afrika had benaderd en zijn nieuwe contactgegevens had doorgegeven met de melding dat hij van werkgever veranderd was en voor een vennootschap werkte met dezelfde activiteit, leidde de vennootschap bij dagvaarding van 25-1-2012 een procedure in kortgeding in voor de Voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Zij vorderde de veroordeling van de heer W tot het respecteren van het concurrentieverbod, met name om gedurende een periode van 12 maanden na het einde van zijn arbeidsrelatie met de vennootschap, voor rekening van enige concurrent van de vennootschap, waaronder de NV Quadriga Car Retail, of voor eigen rekening, zich op Belgisch territorium niet in te laten met de verkoop van wagens voor export naar de gebieden en klanten die hem door de vennootschap waren toevertrouwd en zich te onthouden van het contacteren van haar klanten.

Zij vorderde dat die maatregel zou worden opgelegd op straffe van een dwangsom t.b.v. 2.500 euro per dag dat de heer W na de tussen te komen beschikking, in dienst is van een concurrent en in die hoedanigheid concurrerende handelingen stelt of per dag dat hij voor eigen rekening dergelijke handelingen stelt.

Zij vorderde dat hij bovendien zou worden veroordeeld tot de kosten van het geding.

Bij de bestreden beschikking wees de Voorzitter van de arbeidsrechtbank, zetelend in kortgeding de vordering als ongegrond af op volgende overwegingen:

"Er bestaat tussen partijen betwisting over de geldigheid van het concurrentiebeding en de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger van verweerder. De beslechting van deze betwisting heeft geen voorlopig karakter en is dus geen maatregel die in kort geding kan worden genomen.

Vermits de beoordeling van deze betwisting slechts door de rechter ten gronde kan gebeuren, is er thans geen zekerheid over het feit of het concurrentiebeding op verweerder van toepassing is.

Bovendien zou verweerder, indien de vordering zou worden toegekend zoals gevraagd wordt door eisende partij genoodzaakt zijn om ontslag te nemen bij zijn nieuwe werkgever.

II. VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De vennootschap kan zich niet neerleggen bij de beslissing van de Voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Zij vordert dat het hof de bestreden beschikking zou te niet doen en bijgevolg haar oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren;

In hoofdorde

De heer W te veroordelen tot het respecteren van het concurrentieverbod en de arbeidsovereenkomst met de NV Quadriga Car Retail, te beëindigen op straffe van een dwangsom t.b.v. 2.500 euro per dag na de tussen te komen beschikking dat de heer W in dienst is van die vennootschap.

In ondergeschikte orde

de heer W te veroordelen tot het respecteren van het concurrentieverbod, met name om voor

De NV Quadriga Car Retail of een andere concurrent van de vennootschap, of voor eigen rekening zich op het Belgisch territorium niet in te laten met het contacteren van klanten van de vennootschap voor de verkoop van wagens voor export naar de gebieden en klanten toevertrouwd door de vennootschap aan de heer W en dit op straffe van een dwangsom t.b.v. 2.500 euro per dag na de tussen te komen beschikking dat hij in dienst is van een concurrent en in die hoedanigheid concurrerende handelingen stelt of per dag dat hij voor eigen rekening dergelijke handelingen stelt;

hem tevens te veroordelen tot de kosten van het geding en de tussen te komen beschikking uitvoerbaar te verklaren.

de heer W verzoekt het hoger beroep onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beschikking te bevestigen in al haar onderdelen.

In meer ondergeschikte orde

Voor zover nodig, appellante in toepassing van art. 877 Gerechtelijk Wetboek te veroordelen tot overlegging van de volgende ter zake dienende en in haar bezit zijnde overtuigingsstukken:

- facturen van Demimpex Motors aan de Présidence in Equatoriaal Guinea voor de periode van tewerkstelling van de heer W;
- de betalingsbewijzen, betalingsverzoeken voor de commissies van Demimpex Motors aan CIC voor de verkoop aan de Présidence in Equatoriaal Guinea tijdens dezelfde periode.

In uiterst ondergeschikte orde

Het stakingsbevel te herleiden in overeenstemming met het kwestieuze beding, als volgt:

"De rechter in kort geding beveelt de heer W om zich tot en met 24 november 2012 te onthouden van de uitoefening van de activiteit die bestaat in het opsporen en bezoeken van klanten en potentiële klanten met het oog op de verkoop

in België van wagens bedoeld voor de export naar gebieden en of klanten destijds uitdrukkelijk toevertrouwd door Demimpex Motors aan de heer W.

III. BEOORDELING

A. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en werd ingeleid binnen de wettelijke termijn. Het is derhalve ontvankelijk.

B. TEN GRONDE

Bevoegdheid van de Voorzitter in kort geding om van het geschil kennis te nemen.

Er bestaat tussen partijen een betwisting omtrent de geldigheid van het concurrentiebeding en de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger van de heer W

De vennootschap meent dat de Voorzitter zetelend in kort geding in eerste aanleg ten onrechte heeft geoordeeld dat zij geen kennis kon nemen van die betwistingen daar het de rechter ten gronde toekwam deze te beoordelen. Zij meent dat aldus de principes m.b.t. de bevoegdheid van de kortgedingrechter niet correct werden toegepast nl.

- de rechter in kortgeding gaat na of er spoedeisende omstandigheden worden aangevoerd;
- in bevestigen geval, gaat hij na of er werkelijk sprake is van urgentie en of de gevraagde maatregelen voorlopig zijn;
- is dit het geval, dan onderzoekt hij de aanspraken op de manier eigen aan het kortgeding en doet hij een voorlopige uitspraak over de grond van de zaak.

Principes

Overeenkomstig art 584 Gerechtelijk Wetboek, doet de Voorzitter zetelend in kortgeding, uitspraak bij voorraad in zaken die hij spoedeisend acht.

Dat vereiste van spoed, geldt zowel voor de bevoegdheid als wat de grond van de zaak betreft.

Zij geldt eveneens in hoger beroep en moet worden beoordeeld op het ogenblik van de uitspraak. (Cass.17-4-2009, JT 2009,672)

Er is sprake van spoed indien een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang of ernstige ongemakken te voorkomen. (Cass. 21-5-1987, RW 1987-1988, 1426; Cass. 11-5-1990, RW1990-'91, 987; Cass. 13-9-1990, Arr.Cass.1990-'91, 42)

De beoordeling ervan is een feitenkwestie waarbij de rechter in kortgeding over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. In de praktijk wordt rekening gehouden met verschillende parameters: o.m: de dreigende schade, de duur van de gewone procedure (Cass. 21-5-87; Cass.13-9-90), de houding van de eiser (Cass.17-3-1995, Arr.Cass.1995, 322) de handelingen gesteld door de verweerder, de belangen van beide partijen.

Art 1039 Gerechtelijk Wetboek waarin wordt bepaald dat de beschikkingen in kort geding geen nadeel mogen toebrengen aan de zaak zelf, staat er niet aan in de weg dat de kortgeding rechter maatregelen beveelt op basis van de ogenschijnlijke rechten van partijen op voorwaarde dat die maatregelen de rechten van partijen niet op definitieve en onherroepelijke wijze aantasten. (Cass. 9-9-1982, Arr.Cass. 1982-83, 51; Cass.31-1-1997, Arr. Cass. 97, 56; Cass. 25-11-1996, JTT 97, 57, noot)

Hij neemt kennis van de feitelijke en juridische elementen, en kan zijn beslissing steunen op een voorlopige beoordeling van de grond van de zaak en de vermoedelijke rechtspositie van partijen, doch hij doet geen definitieve uitspraak over de rechtspositie van de partijen en zijn beslissing bindt de rechter die gevat wordt over de grond van de zaak niet.

Urgentie

Nadat de arbeidsovereenkomst tussen partijen werd beëindigd, is de heer W. in dienst getreden van een concurrerende onderneming. Daarover bestaat geen betwisting.

De vennootschap heeft zich reeds in de dagvaarding beroepen op de urgentie tot het nemen van voorlopige maatregelen en meent dat die urgentie nog steeds voor handen is.

De vennootschap houdt staande dat de heer W. het tussen partijen gesloten concurrentiebeding heeft geschonden door in dienst te treden van een concurrerende onderneming en toont minstens één geval aan waarin de heer W. een van haar klanten heeft benaderd.

De situatie zoals door de vennootschap voorgesteld verantwoordt in voorkomend geval, indien voldoende zal blijken dat haar ogenschijnlijke rechten zijn bedreigd, spoedeisende maatregelen.

Een overtreding van een concurrentieverbod, kan inderdaad onherstelbare financiële schade veroorzaken onder de vorm van verlies van cliënteel welke niet zou kunnen worden voorkomen of afgewend door een procedure ten gronde, gelet op de duurtijd ervan. De vennootschap maakt voldoende aannemelijk dat het risico op schade in hoger beroep nog steeds blijft bestaan.

De ogenschijnlijke rechten van partijen:

Opdat maatregelen in kort geding zouden kunnen worden bevolen, dient nog nagegaan te worden of de ogenschijnlijke rechten van partijen deze verantwoorden.

Dit vereist in de eerste plaats een onderzoek naar de geldigheid van het concurrentiebeding waarop de vennootschap de gevorderde maatregelen steunt.

Het concurrentiebeding dat door partijen werd afgesloten voorziet niet in een forfaitaire compensatoire vergoeding. Het beantwoordt bijgevolg niet aan de geldigheidsvoorwaarden vereist voor het concurrentiebeding voor een bediende, zoals bepaald in art 65§2 van de wet van 3-7-1978 betreffende de

arbeidsovereenkomsten (WAO). Daarin is immers op straffe van nietigheid bepaald dat het beding in dergelijke vergoeding moet voorzien.

Voor de geldigheid van een concurrentiebeding in een arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordiging, zoals nader bepaald in art 104 WAO, is niet vereist dat voorzien is in een compensatoire vergoeding.

De vennootschap kan op basis van het concurrentiebeding bijgevolg enkel spoedeisende maatregelen vorderen indien het een concurrentiebeding voor handelsvertegenwoordiger betreft.

De vennootschap houdt ook staande dat de heer W. de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger bezat, wat de heer W. betwist. Hij houdt voor dat hij een commercieel bediende was doch geen handelsvertegenwoordiger.

De vennootschap moet de elementen aanbrengen die het statuut van handelsvertegenwoordiger voldoende aannemelijk maken.

Art 4 van de arbeidsovereenkomstenwet van 3-7-1978, omschrijft de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers als de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger zich verbindt om tegen loon een cliënteel op te sporen en te bezoeken met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van zaken onder het gezag, voor rekening en in naam van een of meer opdrachtgevers.

Art 88 van de WAO bepaalt verder dat op de bepalingen van titel IV van de arbeidsovereenkomstenwet, (waaronder art 104) zich alleen kan beroepen de handelsvertegenwoordiger die in dienst wordt genomen om op bestendige wijze zijn beroep uit te oefenen en dat dit voordeel niet wordt verleend aan de bediende die er af en toe mee wordt belast samen met zijn arbeid binnen de onderneming stappen te doen bij de clientèle.

De handelsvertegenwoordiging moet bijgevolg op bestendige wijze en in hoofdzaak worden uitgeoefend. (Cass.18-4-1988; Cass. 1987-88, 1027; Cass.28-6-1999, www.cass.be)

Uit art 4 van de WAO kan worden afgeleid dat de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger vereist dat de werknemer personen of instellingen gaat bezoeken die klant zijn of kunnen worden. (D.RYCKX, het juridisch statuut van de handelsvertegenwoordiger, Or. 2004, 115; Ph.Leclercq, le statut des représentants de commerce, Or. 2005, p 2)

Er moet zowel sprake zijn van prospectie als van bezoek van cliënteel. Beide activiteiten zijn complementair. (J.Petit, de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers, Reeks Arbeidsrecht, Die Keure, 1986, 16-II-8, nr. 8)

Er moet een rechtstreeks contact met de klant of potentiële klant tot stand worden gebracht, buiten de lokalen van de onderneming van de werkgever.(Parl.St.Senaat, 1962-63, nr. 185, 44)

Bezoeken houdt in dat stappen worden ondernomen buiten de onderneming en dat er een rechtstreeks contact tot stand komt met de klant. Contacten op afstand vanuit de onderneming, schriftelijk of telefonisch beantwoorden daar niet aan.

Dat door de evolutie van nieuwe technologieën deze wijze van het onderhouden van contacten in de plaats zou komen van rechtstreekse contacten, kan nog worden aangenomen voor wat de prospectie betreft, maar bezoeken, zoals vereist door de bepaling van art 4 WAO vereisen nog steeds een werkelijk en rechtstreeks contact met de klant en blijven een essentieel bestanddeel van de activiteit van een handelsvertegenwoordiger.

Het contact met de klant kan niet verlopen via tussenpersonen die geen klant zijn van de werkgever. (Cass.8-1-1970, RW 1969-70, 1569)

Dat de heer W dagelijks schriftelijk of telefonisch in contact was met klanten, zoals de vennootschap onderlijnt, volstaat niet om te besluiten dat hij handelsvertegenwoordiger was.

Dat hij deel uitmaakte van de verkoopafdeling en belast was met de verkoop van wagens, volstaat evenmin om hem die hoedanigheid te verlenen.

De vennootschap stelt

-dat de heer W wel degelijk cliënteel bezocht zowel in België als in het buitenland buiten de lokalen van de onderneming. Zij beweert zelfs dat hij voornamelijk zijn activiteiten als handelsvertegenwoordiger uitoefende op het Belgisch territorium met als doel het vergroten van de afname door de Afrikaanse markt.

-dat hem in Afrika de landen Angola en Equatoriaal Guinea werden toegewezen.

-dat de heer W verder bedrijven en NGO's "contacteerde en prospecteerde" in het noordelijk halfrond, meer bepaald in Canada, de VS en Europa die de klanten waren en die voor hun activiteiten in die Afrikaanse landen wagens aankochten.

Dergelijke actieradius maakt het activiteitsgebied van de heer W nagenoeg onbeperkt.

Ter ondersteuning van haar stelling verwijst zij o.m.naar volgende elementen:

-het ter beschikking stellen van een bedrijfswagen

-een e-mailcorrespondentie van september 2011 tussen de heer D en de heer W waarbij de heer D bij de ploeg verkopers informeert wanneer zij zullen reizen in september en oktober 2011 waarop de heer W antwoordde: september: Duitsland (verschillende), september of oktober: Canada/USA (mijnnijverheid/olie/NGO's)

-een rapport van een zakenreis naar de Verenigde Staten in mei 2011 waar hij prospecten bezocht.

-een e-mail van de heer D van 6-9-2011 waarin hij aan de heer W een lijst van benaderde nieuwe cliënten vroeg, waarop de heer W antwoordde met OK.

-een functie omschrijving van de functie van "Area Sales Manager" in een vacature, na het vertrek van de heer W.

De heer W₁ weerlegt het bezoek van cliënteel in België door te verwijzen naar de kilometerstand bij de teruggave van zijn bedrijfswagen, de gebruiksduur en de afstand woonplaats-werkplaats, waarmee hij voldoende aannemelijk maakt dat hij de wagen voornamelijk gebruikte voor het woon-werkverkeer.

Hij merkt op dat de vennootschap in haar conclusie in eerste aanleg enkel gewag maakte van het opstellen en versturen van offertes naar klanten en het opvolgen daarvan zonder zelfs te beweren dat hij ook klanten bezocht.

De vennootschap legt geen lijst voor van klanten en prospecten die de heer W in België zou hebben bezocht.

De heer W verwijst naar de boekhoudrapporten voor de jaren 2008-2009 en 2010, waarin de initialen van de betrokken area sales managers worden vermeld doch waarin zijn initialen (PWE) nooit voorkomen.

Het hof acht het feit dat de heer W₁ een cliënteel in België bezocht voor ernstige betwisting vatbaar.

Met betrekking tot de klanten in Angola en Equatoriaal Guinea, stelt de heer W dat hij in die landen wagens verkocht via de tussenpersoon CIC.

Via de boekhoudrapporten die de area sales managers maandelijks ontvingen, toont hij aan dat CIC optrad als handelstussenpersoon en dat CIC commissieloon ontving voor die transacties.

De vennootschap factureerde aan de eindklant "Présidence in Equatoriaal Guinea" en stortte commissieloon aan CIC die als tussenpersoon was opgetreden.

Haar bewering dat CIC daarnaast ook een klant zou zijn die wagens aankocht blijkt niet uit stukken.

Zelf genoot de heer W₁ enkel een vast loon en geen commissieloon.

Hij benadrukt dat de samenwerking met CIC van passieve aard was, dat de samenwerking tussen de vennootschap en CIC bestond van voor de aanvang van zijn tewerkstelling, dat hij bij die tussenpersoon geen bezoeken aflegde en dat hij enkel instond voor de opvolging van CIC, de bestellingen, het vinden van speciale voertuigen bij leveranciers e.d.

De heer W₁ legt verder nog een kopie voor van zijn paspoort, waaruit blijkt dat het aantal zakenreizen dat hij ondernam beperkt was. Hij verduidelijkt dat hij over de ganse tewerkstellingsperiode bij de NV Demimpex en nadien bij Demimpex Motors, amper 9 reizen ondernam.

Tussen januari 2007 en december 2011 waren er volgens hem:
-3 zakenreizen

- 1 reis naar Senegal om ernstige problemen veroorzaakt door een collega ter plaatse te gaan oplossen
- 3 reizen naar Angola: voor het opvolgen van de bestaande klant FACAR en de opvolging van het ASA (Mercedes) project

De vennootschap stelt dat de heer W het voorwerp van 14 reizen verkeerd zou weergeven als privéreizen of bezoeken aan leveranciers, terwijl het om klantenbezoeken zou gaan.

Zij toont dit echter niet aan met concrete elementen behalve wat volgende reizen betreft:

- een reis in mei 2011 naar de Verenigde Staten waar hij volgens de vennootschap 4 leveranciers bezocht en 15 prospecten, terwijl de heer W beweerde dat hij er enkel leveranciers bezocht.

Uit het verslag blijkt inderdaad dat hij 15 prospecten bezocht. Er kan niet uit opgemaakt worden dat die bezoeken reeds vooraf zorgvuldig werden voorbereid.

- een reis naar Angola in februari 2010 voor de commerciële ontwikkeling van klanten actief in de mijnnijverheid waarbij hij 10 klanten bezocht.

De heer W brengt daartegen in dat hij tijdens de reis naar Angola niet optrad als verkoper doch enkel als begeleider van de heer W Z, een nieuwkomer. Hij merkt op dat het verslag van die reis trouwens door de heer Z werd opgesteld, dat hij het niet heeft ondertekend en dat er evenmin bestellingen, door zijn tussenkomst aan hem worden toegeschreven of met hem gecommuniceerd. Het verslag handelt over de verkoop van banden, terwijl de heer W tewerkgesteld was in de verkoop van wagens. Er wordt geen verslag voorgelegd m.b.t. prospectie voor verkoop van wagens

De vennootschap bevestigt dat de heer W tijdens de laatste maanden van zijn tewerkstelling geen zakenreizen meer heeft ondernomen, noch naar Canada/VS, noch naar Duitsland doch zij voegt eraan toe dat zijn functie dit wel vereiste.

De heer W benadrukt dat de vennootschap geen namen van klanten opgeeft die hij zou hebben bezocht of geprospecteerd, geen bezoekplanning noch bezoeksrapporten, klantenrapporten of zakencijfers voorlegt, evenmin gemaakte reiskosten aantoon.

De heer W beaamt wel dat hij een commerciële functie uitoefende, met volgende taken:

- opmaken van offertes,
- optarten van dossiers
- vastleggen van wisselcontracten
- rondsturen van mailings
- zoeken van speciale voertuigen in opdracht van klanten
- opvolgen van handelstussenpersoon CIC
- het bezoeken van leveranciers.

Werknemers die hoofdzakelijk belast zijn met het opvolgen van projecten en waarvan de handelsvertegenwoordiging slechts een bijkomende activiteit uitmaakt worden door de rechtspraak niet als handelsvertegenwoordigers beschouwd. (Ph.Leclercq, o.c. rechtspraak vermeld op p 5)

Dat de heer W op bestendige en hoofdzakelijke wijze de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger had blijft voor ernstige betwisting vatbaar zodat er naar het oordeel van het hof geen voldoende schijn van recht bestaat dat het concurrentiebeding op de heer W van toepassing was.
Het hof sluit zich bijgevolg aan bij de beslissing van de Voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Er kan dan ook niet ingegaan worden op het verzoek van de vennootschap maatregelen op te leggen wegens de schending van het concurrentiebeding, te meer nu de gevorderde maatregelen zeer ingrijpend zijn en er o.m. toe strekken dat de heer W ontslag zou nemen bij zijn huidige werkgever.

Hiermee wordt geen uitspraak gedaan over de definitieve rechtstoestand van partijen.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond,

Bevestigt de bestreden beschikking.

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van de NV Demimpex Motors o.g.v. art. 1017, eerste lid, Ger. W.

Vereffent het bedrag van de proceskosten, door de heer W begroot op 1.320 euro als rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en ondertekend door de eerste kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Geertrui BALIS,
Georgy EGGERMONT,
John DE DECKER,
bijgestaan door :
Dirk DE RAEDT,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

Dirk DE RAEDT

John DE DECKER

Georgy EGGERMONT

Geertrui BALIS

De heer Georgy EGGERMONT, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever, die aan het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen. Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend door Geertrui BALIS, kamervoorzitter en John DE DECKER, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vrijdag 18 mei 2012 door:

Geertrui BALIS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Dirk DE RAEDT

Geertrui BALIS